

عنوان مقاله:

تحلیل رمان خاما پیوند تبعید و خشونت

محل انتشار:

ششمین همایش ملی متن پژوهی ادبی نگاهی تازه به ادبیات داستانی معاصر (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسنده:

سندی مومنی - دانش آموخته روانشناسی عمومی مقطع کارشناسی ارشد

خلاصه مقاله:

خاما دومین رمان نویسنده است. رمانی که بر اساس زندگی شخصیتی به نام خلیل عبدویی (راوی رمان)، در شش فصل روایت میشود. خاما به کردنشینان ماکو میپردازد. کردهایی که پس از ناکامی در قیام و مطالبه گری هایشان، از محل اصلی زندگیشان تبعید شده اند. کردهایی که اقلیتی آسیب پذیر هستند و سلطه حکومت، وضعیت جدیدی را با قدرت هر چه تمام تر بر آنها تحمیل میکند. رمان خاما، سه ویژگی برجسته دارد. زمانمند بودن، مکانمند بودن و مسیله کیفیت موضوع اصلی. این سه ویژگی، تصویر مشخصی از خاما به مخاطب میدهد. پایه های اساسی خاما به اعتقاد نگارنده، دو مفهوم تبعید و سکوت است. خاستگاه تبعید، خشونت ساختاری است که آگاهانه با سلطه ی حکومت در جهت منافع دولت اعمال میشود و ریشه ی سکوت در حوزه ی کنش فردی و ساحت شخصیت پردازی راوی رمان معنا پیدا میکند. همچنین رمان از منظر باورهای عامیانه و تصویرسازیها و جایگاه زنان، محل بحث است.

کلمات کلیدی:

خاما؛ زمان مند بودن؛ مکان مند بودن؛ تبعید؛ خشونت؛ باورهای عامیانه؛ جایگاه زنان.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/828742>

